

Roj: **STSJ CAT 11100/2014 - ECLI: ES:TSJCAT:2014:11100**

Id Cendoj: **08019340012014107104**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Social**

Sede: **Barcelona**

Sección: **1**

Fecha: **20/10/2014**

Nº de Recurso: **2736/2014**

Nº de Resolución: **6932/2014**

Procedimiento: **SOCIAL**

Ponente: **ASCENSION SOLE PUIG**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

Resoluciones del caso: **STSJ CAT 11100/2014,**
STS 5773/2016

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

F.S.

Recurs de Suplicació: 2736/2014

IL·LM. SR. SEBASTIÁN MORALO GALLEGO

IL·LMA. SRA. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG

IL·LM. SR. FRANCISCO BOSCH SALAS

Barcelona, 20 d'octubre de 2014

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 6932/2014

En el recurs de suplicació interposat per IBERMUTUAMUR MUTUA a la sentència del Jutjat Social 14 Barcelona de data 30 de juliol de 2013 dictada en el procediment núm. 789/2012, en el qual s'ha recorregut contra la part INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS), GRANADA 74, SOCIEDAD ANÓNIMA DEPORTIVA, C.F. CIUDAD DE MURCIA, S.A.D., TESORERIA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL i Leandro , ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 10-8-12 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa general, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 30 de juliol de 2013 , que contenia la decisió següent:

Que, estimando en parte y en la forma expuesta la demanda interpuesta por Don Leandro contra "IBERMUTUAMUR, MUTUA DE ACCIDENTES DE TRABAJO Y ENFERMEDADES PROFESIONALES DE LA SEGURIDAD SOCIAL N° 274", el INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL, la TESORERÍA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL y las empresas "GRANADA 74, SOCIEDAD ANÓNIMA DEPORTIVA" y "C.F. CIUDAD DE

MURCIA, S.A.D.", debo absolviendo a "C.F. CIUDAD DE MURCIA, S.A.D.", declarar a la parte actora en situación de incapacidad permanente en grado de total para su profesión habitual, derivada de accidente de trabajo, condenando a la Mutua, por subrogación de la empresa, sin perjuicio de las responsabilidades legales del INSS y de la TGSS, al abono de una pensión vitalicia equivalente al 55 por 100 de su base reguladora de 34.772,40 € anuales, más incrementos y revalorizaciones correspondientes, y con efectos desde el día 8-noviembre-2011.

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

PRIMERO.- El trabajador demandante Don Leandro (pasaporte República Francesa nº NUM000), nacido el día NUM001 -1980 (folio 121), afiliado al Régimen General de la Seguridad Social y en situación de alta, prestó servicios como futbolista profesional, ininterrumpidamente, desde el día 17-02-2006 al día 31-03-2006 para la entidad "C.F. CIUDAD DE MURCIA, S.A.D." y desde el día 01-04-2006 hasta el día 30-06-2008 para la entidad "GRANADA 74, SOCIEDAD ANÓNIMA DEPORTIVA", jugando en este último club 28 partidos (folios 42 y 53 reverso, 164; contratos de trabajo y hojas de salario obrantes a folios 139 a 162 que se dan por reproducidos), y ambas con riesgos de accidentes de trabajo cubiertos por la mutua codemandada "IBERMUTUAMUR, MUTUA DE ACCIDENTES DE TRABAJO Y ENFERMEDADES PROFESIONALES DE LA SEGURIDAD SOCIAL Nº 274", sin que constasen inicialmente incumplimientos de las empresas en materia de seguridad social (resolución folios 38 y 39 que se dan por reproducidos).

SEGUNDO.- En el mes de junio del año 2.006 (13-06-2006), durante la disputa del Mundial de Fútbol Alemania 2.006, el demandante sufrió una importante lesión (traumatismo severo en rodilla derecha con diagnóstico de rotura-arrancamiento del tendón rotuliano de la rodilla derecha) cuando disputaba un partido de fútbol integrado en la selección de Togo (resolución folios 38 y 39 que se dan por reproducidos; informe Mutua folio 70 reverso); precisando tratamiento quirúrgico (reinserción del tendón rotuliano con tornillos), médico y rehabilitación funcional, reincorporándose a los 16-17 meses a su trabajo habitual (informe ICAM obrante a folios 61 reverso y 62, 69 reverso y 70 que se dan por reproducidos; informe Mutua folio 70 reverso; parte hospitalario obrante a folio 128 que se da por reproducido).

Con posterioridad existen cuatro partes de asistencia sin baja médica de fechas 18-01-2007 por lumbalgia, 10-10-2007 por contusión costal, 13-02-2008 por contusión en globo ocular izquierdo y 29-05-2008 por molestias en rodilla derecha; refiriendo, con reflejo en el último parte de asistencia, que "que desde hace unos días tiene molestias en la rodilla derecha, en esa rodilla le intervinieron en junio del 2006" (resolución folios 38 y 39 que se dan por reproducidos; partes de asistencia obrantes a folios 58 reverso a 60, 66 a 68 que se dan por reproducidos).

En junio del referido año 2.008 (20-06-2008) el actor fue intervenido en Francia por complicaciones de infección en la rodilla derecha lesionada (informe ICAM obrante a folios 61 reverso y 62, 69 reverso y 70 que se dan por reproducidos; informes clínicos obrantes a folios 130 y 136 que se dan por reproducidos; resonancia magnética de fecha 16-06-2008 obrante a folio 134 que se da por reproducido).

En la temporada 2010-2011 perteneció a la plantilla del Limonest, club de fútbol francés (resolución folios 38 y 39 que se dan por reproducidos), donde no consta hubiera jugado partidos (documentos obrantes a folios 53 reverso y 163 que se dan por reproducidos).

TERCERO.- En fecha 16-12-2010 solicitó ante el INSS ser declarado en situación de incapacidad permanente afirmando que la última empresa en que había trabajado había sido "GRANADA 74, SOCIEDAD ANÓNIMA DEPORTIVA" (folio 57 que se da por reproducido).

Fue reconocido por el ICAM en fecha 08-11-2011, con la presunción de incapacidad permanente por accidente laboral, "traumatismo de estructuras múltiples de la rodilla", "artropatía postraumática rodilla derecha: limitación funcional y gonalgia residual" (folios 61 reverso y 62, 69 reverso y 70 que se dan por reproducidos).

En alegaciones de la Mutua, en fecha 10-02-2012, entre otros extremos, se hacía referencia a la responsabilidad empresarial de "GRANADA 74, SOCIEDAD ANÓNIMA DEPORTIVA" "habida cuenta de los reiterados y constantes descubiertos en materia de cotización que la citada empresa presenta, sin perjuicio de un eventual anticipo por parte de esta entidad colaboradora" (folio 51 que se da por reproducido).

La Dirección Provincial del INSS, en resolución de fecha 28-02-2012, decretó que no procedía declarar al actor en ninguna situación de incapacidad permanente derivada de accidente de trabajo, por no reunir el requisito de incapacidad permanente, indicando que "no cabe considerar dicho accidente como laboral, habida cuenta que no prestaba servicios para una empresa española, ni estaba sujeto en ese momento a nuestra normativa" y que "si finalmente no existiese continuidad en ningún club profesional de fútbol, y de estimarse que existe incapacidad derivada de accidente de trabajo, serían aplicables los Reglamentos comunitarios y la prestación debería reconocerse al amparo de la normativa francesa" (resolución obrante a folio 38 que se da por reproducido).

Interpuso reclamación previa en fecha 12-04-2012, solicitando ser declarado incapaz permanente total derivado de accidente de trabajo (documentos obrante a folios 81 reverso a 84 que se dan por reproducidos); y formuló alegaciones la Mutua, indicando sobre la lesión sufrida disputando un partido en el Mundial de Fútbol de Alemania que "esta lesión es la que está de forma exclusiva en el origen la supuesta imposibilidad profesional que se invoca" (documento obrante a folio 80 que se da por reproducido). Fue desestimada la reclamación previa por resolución fechada el día 18-06-2012 (folio 78 que se da por reproducido).

CUARTO.- La base reguladora de la prestación reclamada de incapacidad permanente total derivada de accidente de trabajo es de 34.772,40 € anuales (alegaciones en el acto juicio y conformidad parte actora y mutua; documento folio 51 reverso en atención a la fecha del accidente distinta de la que figura en la resolución obrante a folio 78 que se da por reproducido; documentos obrantes a folios 204 a 208 que se dan por reproducidos).

QUINTO.- La entidad "GRANADA 74, SOCIEDAD ANÓNIMA DEPORTIVA" a partir del mes de junio del año 2.007 y, al menos, hasta el mes de mayo del año 2.010, ha dejado de abonar la mayor parte de sus cotizaciones a la seguridad social (documentos obrantes a folios 212 a 225 que se dan por íntegramente reproducidos).

SEXTO.- El actor, como consecuencia de la lesión sufrida en fecha 13-06-2006, padece traumatismo de estructuras múltiples de la rodilla, artropatía postraumática rodilla derecha: limitación funcional y gonalgia residual, pérdida de flexibilidad, de fuerza y de potencia de la rodilla derecha (informe ICAM obrante a folios 61 reverso y 62, 69 reverso y 70 que se dan por reproducidos).

Tercer. Contra aquesta sentència la part codemandada Ibermutuamur Mutua va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar (part actora). Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

Primer. L'objecte del recurs de la Mutua condemnada Ibermutuamur núm. 274 contra la sentència que declara el demandant futbolista professional en situació d'incapacitat permanent total derivada d'accident de treball i la condemna a abonar la corresponent prestació del 55% de la base reguladora de 34.772,40 euros anuals més els increments amb efectes econòmics des del 8 de novembre de 2011, és per denunciar les infraccions de normes substantives o de la jurisprudència en empara en l'article núm. 193, c) de la Llei 36/2011 Reguladora de la Jurisdicció Social de 10 d'octubre (BOE 11 d'octubre).

El demandant presenta escrit d'impugnació al recurs oposant-s'hi amb els arguments que fa constar.

Segon. La Mútua denuncia en primer lloc l'aplicació indeguda dels apartats 1, 2 i 3 de l'article núm. 115 de la Llei general de la Seguretat Social en relació amb l'apartat 2 de l'article núm. 47 de la Llei 10/1990 de 15 d'octubre de l'Esport. Resumidament combat el pronunciament de la sentència de què les lesions que pateix el demandant són conseqüència directa i única de la lesió de 13 de juny de 2006 durant la disputa del Mundial de Futbol d'Alemanya de 2006 integrant la selecció de Togo, selecció nacional del seu país. No nega que l'article núm. 47.2 de la Llei 10/1990 de 15 d'octubre de l'Esport manté la relació laboral, perquè estableix clarament que no la suspèn ni queda sense efecte amb el Club al que pertany, atès que es tracta d'una cessió temporal. Manté però que, a l'establir que en aquesta situació "es suspendrà l'exercici de les facultats de direcció i control de l'activitat laboral i les obligacions y responsabilitats relacionades amb aquesta facultat", conclou que, al no prestar serveis efectius en l'àmbit del Club Granada 74, SAD. dintre del seu àmbit d'organització i direcció, el 13 de juny de 2006 no es va produir un accident de treball vinculat al sistema de la Seguretat Social espanyola, doncs la facultat de direcció i organització pertanyia a la seva selecció esportiva nacional. Conclou que no es pot aplicar l'article núm. 115, 1, 2 i 3 de la Llei General de la Seguretat Social, de forma que no produeix els efectes de protecció del sistema, ja que el Club ocupador no exercia com a tal en el moment de l'accident. Conseqüentment manté que la contingència de les lesions s'han de considerar resultat d'un accident no laboral.

També denuncia la infracció de l'article núm. 137.4 de la Llei General de la Seguretat Social (R Decret Legislatiu 1/1994), perquè entén que les seqüeles que presenta el demandant conseqüència de l'accident de 13 de juny de 2006 no li van impedir prestar serveis, ja que després del període de 16-17 mesos impedit per intervenció quirúrgica, rehabilitació i tractament mèdic, va jugar 28 partits com a futbolista professional sense situacions d'incapacitat temporal, sinó unes quatre assistències mèdiques. Es remet als fets provats que assenyalen que la temporada 2010-2011 va pertànyer a un Club francès, independentment que consti que no jugués cap partit, on va haver de passar un reconeixement preceptiu pels serveis mèdics d'aquell club. Conclou que no acredita suficients lesions amb entitats impeditives.

Per resoldre la controvèrsia sobre la contingència professional de la incapacitat permanent total reclamada, i per determinar si el demandant n'és creditor atenent a la entitat de les lesions que presenta, ens remetem a la relació fàctica no atacada, als fets conformes i a les afirmacions judicials amb valor fàctic de la sentència.

Va iniciar la seva carrera de futbolista professional per al Club de Futbol Ciutat de Murcia, SAD. el 17 de febrer de 2006 on va prestar serveis durant un mes i mig fins el 31 de març següent, passant sense solució de continuïtat el 1 d'abril de 2006 a pertànyer a la Entitat Granada 74, SAD.. En aquest club va jugar en total 28 partits fins a l'extinció de la relació laboral especial el 30 de juny de 2008.

Les dues ocupadores tenien assegurat el risc d'accidents dels seus professionals a la Mútua recurrent.

El dia 13 de juny de 2006, o sigui dos mesos i mig des de la incorporació a Granada 74, SAD., va patir una lesió important quan disputava el partit del Mundial de Futbol Alemanya 2006 en la selecció nacional del seu país, Togo, que va consistir en ruptura- esquinç del tendó rotulià del genoll dret. Va precisar intervenció quirúrgica, tractament mèdic i rehabilitació, reincorporant-se al seu treball habitual al Club, transcorreguts uns setze o disset mesos, o sigui a primers de 2008. En aquest període va requerir assistència sanitària en quatre ocasions, i, respecte de la lesió al genoll dret en va requerir, en concret el 29 de maig de 2008, per problemes derivats de la lesió de 2006. Les altres tres assistències són per lumbàlgia, contusió costal i contusió globus ocular esquerre.

El 20 de juny de 2008 va ser intervingut quirúrgicament a França per complicacions degut a infecció del genoll dret lesionat a l'any 2006.

Va cessar en el Club Granada 74 demandat el 30 de juny de 2008.

Consta que la temporada 2010-2011 va pertànyer a un club de futbol francès, sense que hagi quedat provat que jugués partits.

Va interessar el reconeixement d'incapacitat permanent total el 16 de desembre de 2010, i el ICAM va informar el 8 de novembre de 2011 de la presumpció d'incapacitat permanent pel accident de treball degut a traumatisme d'estructures múltiples del genoll, artropatia post traumàtica del genoll dret, amb limitació funcional i gonàlgia residual per pèrdua de flexibilitat, de força i de potència del genoll dret.

Tercer. Contràriament al raonament de la sentència de la instància, cal partir doncs del dictamen del ICAM amb proposta de reconeixement d'incapacitat permanent, referida a la patologia del genoll dret amb les limitacions que presenta després de la segona intervenció quirúrgica del 20 de juny de 2008. L'estat del genoll degut a l'accident patit el 13 de juny de 2006 mentre participava en els Mundials 2006 a Alemanya en la selecció nacional del seu país, no va impedir que podés exercir de futbolista professional després del tractament i la rehabilitació, doncs va seguir prestant serveis a l'empresa ocupadora al menys durant tres anys i mig un cop superat el període de rehabilitació i tractament. Entenem que és per la complicació d'infecció del genoll dret accidentat que obliga a una segona intervenció quirúrgica, que el ICAM. va fer la proposta de presumpció d'incapacitat permanent el novembre de 2011, a la vista de les lesions i limitacions que informa i que recull la sentència en el sisè fet provat al qual es refereix en el penúltim paràgraf del segon Fonament de Dret de la Sentència.

Davant les limitacions objectivades no atacades, queda clar que el quadre físic funcional susceptible de ser considerat incapacitant no es produeix arrel de l'accident de 13 de juny de 2006, sinó quan al cap de dos anys s'infecta per causa de malaltia comuna el mateix genoll accidentat i requereix una segona intervenció del genoll mentre encara pertanyia al Granada 74, SAD.. Cal tenir present que la relació laboral especial del demandant amb aquesta ocupadora es va extingir el 30 de juny de 2008, segons consta en el primer fet provat. Genoll ja castigat però que no li havia impedit exercir la professió de futbolista

La conclusió de què les lesions i patologies objectivades en la sentència es presenten mentre prestava serveis per compte del Granada 74 SAD. i no deriven directament de l'accident de 13 de juny de 2006, estalvia d'entrar en disgresions jurídiques sobre la situació del futbolista professional cedit pel Club ocupador a la selecció pròpia per participar en una competició europea o internacional que s'accidenta jugant en la selecció, i sobre la possible responsabilitat que pugui arribar al Club al qual pertany el futbolista, o a la selecció nacional per a qui està jugant, o a altre organisme possible com les Federacions europea o internacional, segons el cas.

La majoria de la Sala considera que, a la vista de les concretes circumstàncies del cas, aquí no es tracta de dirimir la responsabilitat de la Mútua recurrent referida a l'accident de juny de 2006 quan participava en la selecció nacional pròpia els Mundials d'Alemanya, perquè, independentment de l'assistència sanitària rebuda, el futbolista va quedar recuperat per poder seguir prestant serveis com a professional. Per tant no correspon entrar a resoldre el primer motiu del recurs de la Mútua sobre quina és la situació jurídica de cessió temporal del treballador a la seva selecció nacional per participar en la competició internacional. Tampoc correspon, per tant, decidir a qui arribaven les responsabilitats derivades de l'accident de treball patit en aquella

selecció, perquè es va recuperar d'aquell accident tornant a prestar serveis de futbolista professional. Aquell accident no és, doncs, el factor determinant de la controvèrsia present, consistent en si la patologia actual del genoll impedeix l'exercici de la professió de futbolista professional, nucli de la demanda en reclamació del reconeixement d'una incapacitat permanent total postulada.

Quart . Coincidim amb el raonament del Quart Fonament de Dret de la sentència recorreguda, que, en referir-se a l'article núm. 47, 1 i 2 de la Llei 10/1999 de l'Esport de 15 d'octubre sobre l'obligada cessió per part del Club contractant dels seus jugadors a la selecció nacional del seu país d'origen per participar en competició internacional. Assenyala que la relació laboral especial es manté viva en tots els seus aspectes menys en la direcció i organització del joc en aquella competició, perquè lògicament correspon al personal de la selecció, aquesta situació desplega efectes de cobertura de la Seguretat Social, i en el cas de Club espanyol, pel principi de territorialitat que regeixen les relacions de treball per mor de l'article núm. 25 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, els sinistres de futbolistes desplaçats a l'estranger ocorreguts en aquesta competició es poden qualificar d'accident de treball, d'acord amb l'article núm. 115 de la Llei General de la Seguretat Social, atès que un dels efectes de la prestació de serveis en règim de relació laboral especial dels esportistes professionals, és que aquesta relació de treball desplega els seus efectes en matèria de seguretat social, i conseqüentment també davant sinistres ocorreguts als futbolistes. Així ho hem dit aquesta Sala Social en anteriors ocasions (STSJ de Catalunya de 13 de juny de 2012, rec. 6699/2011 , per totes), en casos de futbolistes accidentats en el treball, assenyalant que "l'esportista professional és assimilable a un treballador, per bé que amb singularitats pròpies. D'aquí que el seu marc laboral tingui les particularitats de la relació laboral especial ex art. 2.1 d), en relació al RD 1006/1985 . I, en principi, aquesta lògica s'ha traspassat també al Dret de la Seguretat Social; d'aquí la previsió continguda en el RD 2806/1979 reconeixent als jugadors de futbol professionals el dret a la incapacitat permanent en grau de total en el seu art. 8.1. b) a') -el què era reiterat a l' art. 6 de l'OM de 21 de desembre de 1979- (amb el precedent de la Mutuïtat General Esportiva i el debat respecte la seva inclusió en el Règim General en el text de la LGSS de 1974). I caldrà observar que per bé que els dits reglaments foren derogats en quant a regulació del règim especial anterior pel RD 2621/1986, aquesta norma el què comportà fou la plena integració en el Règim General (el què posteriorment fou seguit pel RD 287/2003, en relació a tot els esportistes professionals), amb una sèrie de particularitats respecte a aspectes econòmics i de determinació de bases reguladores, però sense fer cap distinció en quant a l'acció protectora. En paral·lel, l' article 8.2 de la Llei 13/1980 contemplava que els esportistes professionals restaven inclosos dins el Sistema de la Seguretat Social "amb les particularitats que s'establissin". Tanmateix, la Llei 10/1990 ometé aquesta previsió per bé que en el seu article 53. 2 e) - com actualment fa l'art. incloïa en la Seguretat Social als "esportistes d'alt nivell", el què està també contemplat en la DA 3a TRLGSS, en relació a l' art.13 del RD 971/2007/...Des d'aquest punt no deixa de ser criticable que el legislador no hagi previst cap tipus de singularitat d'aquest col·lectiu. És més, caldrà recordar -com fèiem a la nostra Sentència 2844/2008, de 21 d'abril - que l'Acord sobre Mesures de Seguretat Social subscrit entre el Govern i els sindicats i associacions professionals més representatives de data 13 de juliol de 2006 preveia en el seu apartat III 2 c) en forma expressa que en matèria d'incapacitat permanent total s'havien d'excloure "aquellas profesiones cuyos requerimientos físicos resultan inasumibles a partir de una determinada edad. Estas profesiones se determinarán reglamentariamente, previa comprobación de que los cotizantes a las mismas se mantienen en su práctica totalidad en edades inferiores a los 45 años" . Previsió que, això no obstant, mai fou recollida en la Llei 40/2007, a diferència de la recomanació similar en matèria de coeficients reductors de l'edat de jubilació (DA 45a TRLSS). .../—Doncs bé, el sentit comú ens ha de dur a una interpretació finalista de la pròpia institució de la prestació de la incapacitat permanent. I caldrà recordar que aquesta no és res més que una renda de substitució: per tant, la compensació econòmica del sistema de Seguretat Social a aquelles persones que per les seves condicions ja no poden exercir cap tipus d'activitat -el grau d'absoluta-, o la què fins el dit moment havia constituït la seva font d'ingressos -el grau de total-. Contra allò que s'acostuma a creure la Seguretat Social no és un sistema d'assegurances -per tant, la cobertura d'un risc a través de l'aportació prèvia de quotes econòmiques amb el dret de percepció d'una prestació quan aquest risc s'actualitza-, sinó un sistema de distribució -en conseqüència, l'obligació de totes les persones econòmicament actives d'aportar una part dels seus ingressos a un fons comú que serveis per pagar rendes de substitució a aquells altres ciutadans que per motius físics, funcionals o psíquics es troben incapacitats per obtenir ingressos.-.../...Per tant, allò que es compensa és que no pugui continuar exercint aquest bagatge professional fins al moment de la jubilació -que no és una altra cosa que la incapacitat permanent presumida pel legislador per raó de l'edat-."

Aquest nostre criteri jurisprudencial, que mantenim òbviament per simple coherència judicial de la Sala i seguretat jurídica , desvirtua l'esquema del recurs consistent en que el Club Granada 74 no exercia les funcions d'empresari en el moment de produir-se les lesions el 13 de juny de 2006 en base a l' article 47.2 de la Llei 10/1990 de 15 d'octubre de l'Esport . La conclusió és que la lesió patida pel demandant el 13 de juny de 2006 va constituir un accident de treball segons la nostra legislació protectora de la Seguretat Social. Conseqüentment

la sentència de la instància reconeix la contingència professional de les patologies, desestimant doncs la pretensió de la recurrent de qualificar aquella lesió com a accident no laboral.

La Sala entén que la consideració de la contingència professional de la patologia actual del genoll dret que presenta el demandant despres de la complicació per infecció del genoll, intervingut quirúrgicament el 20 de juny de 2008 i el seu tractament, te cabuda en l'article núm. 115, 2 g) de la Llei General de la Seguretat Social (R.D. Legislatiu 1/1994), que qualifica com a tal les conseqüències de l'accident de treball que resultin modificades en la seva naturalesa, duració, gravetat o acabament per malalties intercurrents que constitueixin complicacions derivades del procés patològic determinat pel mateix accident.

Cinquè . En el segon motiu del recurs la Mútua denuncia la infracció per aplicació indeguda de l'article núm., 137.4 de la Llei General de la Seguretat Social.

El pronunciament judicial ha d'observar la definició de la incapacitat permanent de l'article 136.1 en relació amb els graus d'incapacitat de l'article 137, 4 i 3 de la Llei General de la Seguretat Social, conservats per la seva Disposició Transitòria cinquena bis de la mateixa Llei. Aquestes normes exigeixen l'objectivació d'unes lesions que per la seva pròpia gravetat comportin determinades limitacions a qui les pateix, i que aquestes limitacions, en aquest cas físiques, en posar-se en relació amb les exigències del treball propi de la professió de l'afectat, determinin la seva ineptitud per a continuar duent a terme aquelles tasques principals o fonamentals de la professió en les condicions de exigència de rendibilitat pròpia del treball per compte d'altre (SSTS. IV de 23 i 27 de febrer i 14 de juny per totes).

En aquest cas concret, per determinar l'estimació o desestimació d'aquest motiu, a més del quadre de traumatisme d'estructures múltiples del genoll, artropatia post traumàtica del genoll dret, amb limitació funcional i gonàlgia residual, pèrdua de flexibilitat, de força i potència del genoll dret, cal tenir en compte que amb posterioritat a la intervenció quirúrgica va prestar serveis per compte del Club francès Limonest la temporada de 2010-2011, sense que consti que jugués partits, si be lògicament participava en les activitats professionals que li exigissin, i, si el van contractar, és perquè el van considerar apte per a la professió.

Respecte de la professió que cal tenir en compte, no es qüestiona la de futbolista professional, tota vegada que quan el juny de 2008 es van complicar les patologies derivades de l'accident de treball de 13 de juny de 2006, també exercia aquella professió. I quan va interessar el reconeixement de la incapacitat permanent total el desembre de 2010 també la exercia. Cal dir que la professió que consta exercida de forma mes prolongada és la de futbolista (STS. de 9 de desembre de 2002 o de 26 de setembre de 2007)

Davant aquests fets i circumstàncies, hem d'atendre a les específiques notes de la professió de futbolista professional i la doctrina i criteri jurisprudencial que mantenim en la mateixa STSJ de Catalunya citada de 13 de juny de 2013 ja citada, en la qual al fer referència al reconeixement de la incapacitat permanent total als futbolistes professionals, seguint amb amb la frase final del sisè paràgraf del 4rt.Fonament de Dret, diem: " Però òbviament aquesta lògica (el reconeixement de la prestació d'incapacitat permanent total per a la professió habitual de per vida laboral fins a la jubilació) no resulta aplicable quan l'activitat de la què es tracti resulta impossible d'exercir fins al moment de la fi de la capacitat laboral activa de la persona per jubilació. I com l'experiència posa en evidència -per bé que són conegudes notòries excepcions molt puntuals- la vida activa d'un futbolista professional no continua més enllà dels trenta anys i escaig. És per això que la doctrina judicial ha vingut considerant que la incapacitat permanent total és plenament aplicable quan la lesió -que és un accident de treball- impedeix a l'esportista continuar prestant els seus serveis professionals al llarg de la seva vida activa com a tal, i, en conseqüència, dins l'edat "normal" del seu exercici. I en aquest sentit no està de més recordar que l'article 13 d) del R Decret 1006/1985, estableix en forma expressa una indemnització de sis mesades en favor del futbolista quan la relació amb el club s'extingeix per causa d'una lesió que comporti una declaració d'incapacitat permanent total, entre d'altres. Com es pot comprendre es tracta d'una singularitat en el panorama ordinari de les relacions laborals -i els règims especials- en la mesura que la regla general és que no existeix cap indemnització en el cas de declaració d'una incapacitat permanent. Tot això òbviament té cabdal justificació pel fet que per causa de la lesió -l'accident de treball- el futbolista ha vist tallada la seva activitat professional fins al moment en que s'hagués de retirar per raó de l'edat. I també s'ha aplicat aquesta lògica en aquells casos en els què per bé que el futbolista tingui ja una edat avançada, té dret a la incapacitat permanent total, s'acredita que la seva carrera professional es veu truncada per la lesió (com indicàvem a la nostra Sentència 2297/1998, de 17 de març o en la Sentència 2844/2008, de 3 d'abril, tot i que respecte un jugador de bàsquet.

Però aquesta lògica no resulta d'aplicació quan l'agreujament de les lesions debuta amb caràcter impeditiu amb posterioritat a la fi de la vida professional activa de l'esportista. Una lògica contrària ens portaria a la conclusió absurda que qualsevol futbolista que hagués patit una lesió més o menys greu pogués accedir a la pensió d'incapacitat permanent quan les conseqüències de la mateixa s'agreugessin per raó de l'edat, encara

que es trobés a punt de complir l'edat legal de jubilació. Es per això que la Sala ha considerat que si després de les lesions el futbolista ha continuat la seva vida activa, com és aquí el cas, no pot pretendre després de la seva retirada accedir a una incapacitat permanent total, atès que la seva vida professional activa ha finalitzat (com afirmàvem, a les nostres Sentències 5961/2005, de 8 de juliol, 2245/2006, de 14 de març, i amb caràcter óbiter dictum a la 1849/1999, d'11 de març) O, en d'altres casos, hem considerat que en supòsits similars no es pot considerar que la professió habitual sigui la de futbolista quan -com també ocorre en el present cas- s'està exercint una altra professió després del retir, precisament per la impossibilitat de continuar portant a terme aquella activitat per raó de l'edat (Sentència 4382/1998, de 26 de juny)."

En el cas present el futbolista professional va patir lesions importants al genoll dret a l'any 2006, amb molèsties el maig de 2008 i infecció aquell mateix any, presentant artropatia com a patologia degenerativa. Va continuar en actiu com a futbolista professional la temporada 2010/2011 i en actiu el desembre de 2010 va interessar el reconeixement de la incapacitat permanent total davant l'agreujament de les lesions del genoll, en el moment que finalitza la seva vida professional activa a l'edat de trenta anys i escaig.

Seguint el nostre criteri jurisprudencial recollit en part en la sentència referida, ateses les circumstàncies específiques assenyalades, estimem aquest motiu del recurs, de forma que revoquem la sentència de la instància, i, amb confirmació de la Resolució del Institut Nacional de la Seguretat Social de 28 de febrer de 2012, desestimem la demanda amb absolució de la part demandada i en concret de la Mútua recurrent

Atesos els fonaments jurídics precedent,

DECIDIM:

Estimar el recurs de la Mútua Ibermutuamur d' Accidents de Treball i Malalties professionals de la Seguretat Social núm. 274 contra la Sentència de 30 de juliol de 2013 dictada pel Jutjat Social núm. 14 de Barcelona, en el procediment núm. 789/2012, que revoquem.

Confirmem la Resolució del Institut Nacional de la Seguretat Social de 28 de febrer de 2012 que denegava el reconeixement de la situació d'incapacitat permanent total al demandant Don. Leandro, i

Absolem la part demandada i la Mútua recurrent de la pretensió.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l' Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, en l'Oficina núm 2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, n° 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l' art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.